RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 75.675 van 3 september 1998
in de zaak A. 47.430/VII-11.046.

In zake : de b.v.b.a. DE DECKER-VAN RIET,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. FAURE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 210A

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd
door de Vlaamse Executieve,
thans de Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de b.v.b.a. DE DECKER - VAN RIET op 26 juni 1992 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 30 april 1992 van de vice-voorzitter en gemeenschapsminister van leefmilieu en huisvesting houdende wijziging van het besluit van 10 maart 1988 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant, waarbij aan verzoekster de exploitatievergunning werd toegestaan voor een transportbedrijf te Londerzeel, Kouterbaan 40;

Gelet op het arrest nr. 40.479 van 24 september 1992 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de beschikking van 6 januari 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 22 mei 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 mei 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. CRAUWELS die, loco Advocaat M. FAURE verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat F. DE BISSCHOP, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Adjunct-auditeur P. PROVOOST, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het bestreden besluit betrekking heeft op een aanvraag tot wijziging en uitbreiding van verzoeksters transportbedrijf, vergund tot 19 oktober 1997; dat dit besluit de vergunning voor een aantal onderdelen weigert; dat ambtshalve dient vastgesteld te worden dat de basisvergunning sinds 20 oktober 1997 geen uitwerking meer heeft, zodat verzoeksters aanvraag die tot de bestreden beslissing

heeft geleid, niet meer kan worden ingewilligd; dat verzoekster erkent dat zij inmiddels een milieuvergunning heeft verkregen die grotendeels aan haar wensen tegemoetkomt; dat zij evenwel meent nog het vereiste actueel belang bij de gevraagde vernietiging te bezitten, vooreerst, met het oog op het bekomen van een schadevergoeding door tussenkomst van de burgerlijke rechter, en bovendien, om zich voor de justitiële rechter te verdedigen tegen gebeurlijke vorderingen tot schadevergoeding of tegen vervolgingen wegens het exploiteren zonder de vereiste vergunning;

Overwegende vooreerst dat het belang dat erin bestaat de bestreden vergunning bij arrest onwettig te horen verklaren, om vervolgens op grond van deze, met gezag van gewijsde beklede uitspraak, een vordering tot schadevergoeding voor de gewone rechter beter te kunnen ondersteunen, geen belang is dat is verbonden aan de nietigverklaring of aan het doen verdwijnen van de bestreden akte uit de rechtsorde, maar een belang dat er uitsluitend in bestaat een middel gegrond te horen verklaren; dat een dusdanig belang een onrechtstreeks belang is; dat een onrechtstreeks belang niet volstaat om een ontvankelijk beroep tot nietigverklaring in te stellen of te handhaven; dat overigens ook de gewone rechter die gevat is om uitspraak te doen over de vordering tot schadevergoeding de fout van de overheid kan vaststellen; dat het louter gelijk krijgen op zich niet de gevraagde vernietiging wettigt;

Overwegende bovendien dat uit de aard van de exploitatie- en milieuvergunning voortvloeit dat dergelijke vergunningen voorafgaand aan het starten van de uitbating van de betrokken hinderlijke inrichtingen moeten worden verkregen; dat artikel 4 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet) expliciet stelt dat het een "voorafgaande" vergunning betreft; dat een exploitant,

aan wie de vereiste vergunning wordt geweigerd, dan ook de desbetreffende activiteiten niet mag aanvatten of ze moet stopzetten, ook al is hij de mening toegedaan dat de weigering onwettig is; dat het dan ook strijdig zou zijn met het wezen van een dergelijke vergunning en een afwending van dit instrument, om deze te verlenen voor een periode die zich uitsluitend in het verleden situeert, en dit enkel om een periode van vergunningloos exploiteren te "regulariseren" teneinde zich te vrijwaren tegen strafvervolging of schadeclaims;

Overwegende dat de vordering bijgevolg bij gebreke aan rechtstreeks actueel belang onontvankelijk is; dat, gelet op de omstandigheden van de zaak, en op het feit dat het beroep initieel niet kennelijk onontvankelijk of ongegrond was, het gepast voorkomt de kosten ervan ten laste van de verwerende partij te leggen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie september 1900 achtennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **M.-R. BRACKE.**